762/06

Den 18. december 2006 blev i sag nr. 68.478:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxx xxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der gennem JØP har kollektiv ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde erstatning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist, at der er tale om et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Det fremgår af skadeanmeldelse dateret 12/2 2005, at klageren, der er dommerfuldmægtig, den 21/5 2002 blev udsat for en dødstrussel fra en fogedkunde. Om episoden har klageren bl.a. oplyst:

> "Truslen om nedskydning fremkom telefonisk fra en fogedkunde d. 21/5 2002 kl. ca. 9.30. Samme fogedkunde havde jeg haft flere tidligere sager mod, bla. havde jeg solgt hans erhvervsejendom på tvangsauktion kort tid forinden, og dermed frataget ham muligheden for at ernære sig gennem den slags virksomhed (restauration og udlejning). Han kørte derefter som chauffør og ringede op d. 21/5 ca. 9.30 fordi han havde fået en skrivelse fra politiet om at skulle møde i fogedretten kl. ca. 10 d. 21/5. Han bad mig som ansvarlig for fogedretten lave tiden om, og da jeg ikke ville det, under henvisning til at han heller ikke var mødt ved den første indkaldelse, blev han meget aggressiv og sagde, at så kunne han bare komme og skyde os. Min chef stod lige ved siden af mig og hørte at jeg sagde, at jeg havde mulighed for at melde

klienten til politiet for den trussel. Min chefs kommentar var noget om, at det er utroligt, hvad man skal lægge øre til.

I de følgende dage blev ordene om skydning ved med at vende tilbage, og jeg kunne ikke komme væk fra tanken om han virkelig kunne finde på det, og om han i givet fald kunne finde på at opsøge mig privat.

For at forstå sammenhængen mellem denne episode og sammenbruddet midt i juli måned er det nødvendigt at give følgende uddybende forklaring.

Jeg bor - og har altid boet - i lokalmiljøet, hvor alle kender alle, og hvor alle derfor også ved hvad mit arbejde består i. Jeg bor alene på en gård langt ude på landet sammen med min 10-årige adoptivdatter fra Brasilien, og hun er en af de få udlændige i området, så alle ved eller kan meget nemt finde ud af at hun er min datter."

Arbejdsskadestyrelsen har ved udtalelse dateret 14/1 2003 anerkendt tilfældet som en arbejdsskade efter arbejdsskadelovgivningen. Arbejdsskadestyrelsen har ved udtalelse af 26/7 2004 fastsat klagerens méngrad til 10 %.

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at der er tale om et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Klageren har i klageskrivelse af 28/12 2005 henvist til klagerens skrivelser til selskabet. Af skrivelse af 4/8 2005 fra klageren til selskabet fremgår bl.a.:

"D. 26/7 2004 traf Arbejdsskadestyrelsen afgørelse i min sag og fastsatte en méngrad på 10 % …

Afgørelsen er truffet på baggrund af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 14/1 2003 samt speciallægeerklæring fra J.H. modtaget d. 10/2 2004 (bilag …) dvs. mere end år efter Arbejdsskadestyrelsens første afgørelse om anerkendelse af skaden.

På baggrund af afgørelsen af 26/7 2004 anmeldte jeg skaden til mit private forsikringsselskab Topdanmark d. 9/9 2004 (bilag …) Det bemærkes i den forbindelse at jeg ikke tidligere havde anmeldt skaden til dette forsikringsselskab. Topdanmark udbetalte i oktober 2004 erstatning svarende til 10 % af

forsikringssummen. Forsikringsselskabet havde ingen bemærkninger i forbindelse med udbetalingen.

Som det fremgår af vedlagte uddrag af forsikringsbetingelserne fra Topdanmark (bilag …) er der i dennes definition af 'ulykkestilfælde' også tale om 'legemsbeskadigelse'.

At der er tale om en legemsbeskadigelse i mit tilfælde mener jeg er dokumenteret på baggrund af speciallægeerklæringen, hvor der bla. nederst på side 3 står 'i pressede situationer bliver hun meget let bange med tendens til hjertebanken og rysten over hele kroppen….. Kl. har fået tendens til opkastninger, hvis hun udsættes for verbal aggressivitet….. kl. oplever at få stærk hovedpine 2-3 gange om ugen, når hun belastes'.

Speciallægens konklusion er 'at kl. lider af posttraumatisk belastningsreaktion (reactio tarda e traumate gravi)'.

Endvidere mener jeg ikke der på baggrund af de seneste års afgørelse i Arbejdsskadestyrelsen er grundlag for at fortolke 'legemsbeskadigelse' så snævert som anført i jeres afgørelse af 14/7 2005."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor har selskabet i skrivelse af 7/2 2006 til nævnet bl.a. anført:

"Ulykkesdefinitionen i de gældende forsikringsbetingelser har ordlyden: 'Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig udefra kommende påvirkning, som medfører en påviselig legemsbeskadigelse. Påvirkningen skal være tilfældig, hvilket vil sige, at den sker uden den forsikredes vilje.'

Det er vores kunde, der har bevisbyrden for, at der er indtruffet et dækningsberettiget ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Den modtagne klage giver os ikke anledning til at ændre vores afgørelse. Det er vores vurdering, at ulykkesdefinitionen i forsikringsbetingelserne ikke er opfyldt.

4. 68.478

Vi henviser til den fremlagte speciallægeerklæring. Heraf fremgår blandt andet, at vores kunde over en tidsperiode i 2002 var udsat for et forløb af hændelser: stigende arbejdspres, manglende støtte fra sin chef, 'trussel' fra en fogedklient, der ville komme og 'skyde dem', et grundlovsforhør med en mand, der var sigtet for hustrudrab, samt klager over hendes arbejde. Det fremgår, af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 14. januar 2003, at alle forhold medvirkede til, at vores kunde psykisk brød sammen.

Særligt vedrørende telefonsamtalen mellem vores kunde og fogedklienten skal det anføres, at det af speciallægeerklæringen fremgår, at klienten sagde, at han ville 'komme og skyde dem', og i anmeldelsen til Topdanmark hedder: 'så kunne han bare komme og skyde os'. Det virker således heller ikke som om, at truslen var rettet direkte mod vores kunde, men mere generel til medarbejderne ved domstolen. Hertil kommer - som anført - det efterfølgende grundlovsforhør med en anden person, samt klagen fra den pågældende fogedklient over vores kundes arbejde.

Da der er tale om flere hændelser, der samme og over længere tid i løbet af 2002, medførte vores kundes skade, er det ikke tale om en 'pludselig udefra kommende påvirkning', og allerede derfor opfylder skaden ikke ulykkesdefinitionen i betingelserne.

Endvidere skal der efter ulykkesdefinitionen være tale om påviselig legemsbeskadigelse. Vi henviser til Ivan Sørensen, Forsikringsret, 4. udgave, 2005, side 526 ff.
Vi henviser i denne forbindelse til ankenævnskendelse nr.: 49.508, 59.306, 62.407 og 62.606.

Herudover kan det tilføjes, at det ikke kan lægges til grund, at der på noget tidspunkt har været tale om, at kunden var i direkte centrum for en - livstruende - begivenhed.

Vi henviser i denne forbindelse til ankenævnskendelse nr. 58.092, hvor klageren på vej til en bankboks blev udsat for et røveri. Af kendelsen fremgår: 'Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at også psykiske skader efter omstændighederne må anerkendes som ulykkestilfælde, særligt i et tilfælde som det foreliggende, hvor klageren har været direkte i centrum for begivenheden (røveriet)'. Vi gør i denne forbindelse opmærksom på, at der i afgørelsen også var tale om legemsbeskadigelse. Dette var også tilfældet i ankenævnskendelse nr. 63.959, hvor nævnet lagde til grund, at 'klagerens posttraumatiske belastningsreaktion er en følge af overfaldet den 1/11 1999'. I denne kendelse anførte nævnet også, at klageren havde været 'direkte centrum for begivenheden'.

Vi henviser endelig til FED 2000.823 ØLD, hvor psykisk lidelse forvoldt af traumatisk oplevelse ikke kunne anses som ulykkestilfælde i forsikringsretlig forstand, samt Ivan Sørensens artikel om psykiske skader i UfR2004 13.28.

Det skal bemærkes, at det forhold, at skaden er anerkendt, som en arbejdsskade, ikke uden videre fører til, at skaden også skal anerkendes under kundes private ulykkesforsikring. Ifølge vores kunde har Topdanmark anerkendt sagen, men dette kan heller ikke føre til andet resultat.

Vi fastholder derfor vores afgørelse i sagen."

Klagerens faglige organisation DJØF har herefter antaget en advokat. Advokaten har ved skrivelse af 6/3 2006 til nævnet bl.a. bemærket:

"Klagen vedrører spørgsmålet om den trussel som I.H. var udsat for den 21. maj 2002 er omfattet af ulykkesdefinitionen, således som denne er formuleret i forsikringsbetingelserne, der lyder således:

'Ved et ulykkestilfælde forstås en udefra kommende påvirkning, som medfører en påviselig legemsbeskadigelse. Påvirkningen skal være tilfældig, hvilket vil sige at den sker uden den forsikredes vilje.'

Indledningsvis bemærkes at den omhandlede ulykke er anerkendt som en ulykke af Arbejdsskadestyrelsen, således at den er omfattet af den dagældende Arbejdsskadesikringslov 59, hvor efter en ulykke defineres som:
'En udefra kommende, af den forsikredes vilje uafhængig, pludselig indtrædende begivenhed, der har skadelig påvirkning af pågældendes helbredstilstand til følge' (Arbejdsskadesikringsloven med Kommentarer, Jurist- og Økonomforbundets Forlag 2003.)

Endvidere er den omhandlede ulykke blevet anerkendt af I.H.'s private ulykkesforsikring af selskabet Topdanmark. Efter denne forsikring defineres en ulykke som:
'Legemsbeskadigelse som rammer den sikrede ufrivilligt gennem en pludselig udefra kommende hændelse.'

Det fremgår at ulykkesdefinitionerne er ens forstået således at der skal ske en legemsbeskadigelse, hvilket krav er opfyldt efter fortolkningen af Arbejdsskadesikringsloven og efter fortolkningen af forsikringsbetingelserne hos Topdanmark.
Der ses ikke at være noget argument for at forsikringsbetingelserne hos det indklagede selskab Tryg skulle fortolkes anderledes og mere indskrænkede.

Efter Ankenævnets praksis er det ved psykiske skader afgørende hvorvidt det kan lægges til grund at den skadelidte har været 'i centrum af begivenhederne', jfr. ankenævnskendelse 58.092 og ankenævnskendelse 63.959.

I den sidstnævnte kendelse, der citerer ankenævnskendelse 58.092, var en lærer blevet truet med fysisk vold af en elev, hvilket reaktiverede et tidligere traume hos den pågældende lærer.

Ankenævnet pålagde selskabet at anerkende skaden med henvisning til at psykiske skader - underforstået uden egentlig fysisk legemsbeskadigelse - er omfattet af

ulykkesdefinitionen særligt i tilfælde hvor skadelidte har været direkte i centrum for begivenhederne.

Det er min opfattelse at I.H. må anses for at have været direkte i centrum for begivenhederne den 21. maj 200.

I.H. havde kort forinden, som fogeddommer, bortsolgt en fogedkundes erhvervsejendom på tvangsauktion.

Den 21. maj 2002 blev hun personligt ringet op af den pågældende mand, der meget aggressivt forlangte at få en tid i retten samme dag.

Da I.H. afviste dette blev kunden mere aggressiv og truede I.H. på livet, idet han sagde at han kunne komme op og skyde dem.

Det blev altså fremsat en direkte og personlig trussel på I.H., der var klar over at den pågældende kendte hendes navn og private adresse."

Hertil har selskabet i skrivelse af 27/4 2006 bl.a. bemærket:

"Af anmeldelsen til Arbejdsskadestyrelsen af 15. august 2002 fremgår blandt andet: 'Påvirkninger, der har forårsaget lidelsen: stress, arbejdspres, trusler, arbejdsklima'.

I spørgeskema af 28. august 2002 har vores kunde blandt andet givet følgende svar: spørgsmål 1: '1) stress pga. øget arbejdspres gennem længere periode (ca. 6-7 mdr.), 2) Telefonisk trussel fra en 'kunde', 3) Embedsklage blandet sammen med falske anklager om, at jeg som privatperson 'uden for retssalen' ikke overholdt dansk lov - er tilbagevist. Klagen er trukket tilbage, 4) afhøring af en drabsmand under et grundlovsforhør 5) arbejdsmiljø (psykisk)', spørgsmål 2: 'Ja, min chef dommer H. stod ved siden af mig, da jeg modtog den telefoniske trussel om 'at så kan jeg bare komme og skyde jer alle sammen'.' Endvidere fremgik, at vores kunde ikke havde politianmeldt episoderne, men at hun overvejede det.

8. 68.478

…

Da der er tale om flere hændelser, der sammen og over længere tid i løbet af 2002, medførte vores kundes skade, er det ikke tale om en 'pludselig udefra kommende påvirkning', og allerede derfor opfylder skaden ikke ulykkesdefinitionen i betingelserne.

Vedrørende den ene episode, er der tale om, at vores kunde, i kraft af sin stilling som fogeddommer, talt i telefon med en ophidset fogedklient. Vores kunde havde tidligere været i kontakt med den pågældende person, idet hun blandt andet havde bortsolgt fogedklientens erhvervsejendom på tvangsauktion. Den pågældende person siger, at han kunne 'komme og skyde' dem.

Vi kender ikke i øvrigt det nærmere indhold af telefonsamtalen, dens karakter, varighed mv. Ligesom vi ikke kender til de tidligere samtaler, som vores kunde måtte have haft med den pågældende person.

Dette forløb kan heller ikke i sig selv anses for at være et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand. Der er da ej heller på nogen måde praksis eller tradition for at dække dette under ulykkesforsikringen."

Herudover har selskabet bl.a. henvist til Højesterets domme af henholdsvis 21/10 2005 og 20/12 2005, UfR2006.252H og UfR2006.846H samt til kendelserne 66.856, 65.961, 58.480, 60.560, 60.973, 61.982, 62.091, 62.655, 57.845 og 64.948.

Heroverfor har klagerens advokat i skrivelse af 31/5 2006 til nævnet bl.a. anført:

"Forsikringsselskabet henviser til UfR 2006.252 og UfR 2006.846, begge domme afsagt af Højesteret.

De to sager vedrører henholdsvis infektionssygdomme og besvimelsessituationer, det vil sige faktuelle forhold, der adskiller sig fra nærværende sag, hvor Nævnet skal tage stilling til en trusselssituation.

Set fra klagerens synspunkt er Højesteretsdommene interessante ved det forhold, at Højesteret lægger afgørende vægt på den praksis, der har udviklet sig ved Ankenævnet for Forsikring.

Det er klagerens synspunkt, at den relevante praksis til afgørelse af spørgsmålet om den konkrete sag er de Ankenævnskendelser, som klageren har henvist til i sin skrivelse af 6. marts 2006. Det vil sige Ankenævnskendelse 58.092 og Ankenævnskendelse 63.959."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**1. Hvad dækker forsikringen**

Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde, der sker i forsikringstiden.

Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig udefra kommende påvirkning, som medfører en påviselig legemsbeskadigelse. Påvirkningen skal være tilfældig, hvilket vil sige, at den sker uden den forsikredes vilje."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har været udsat for et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

10. 68.478

Marianne Højgaard Pedersen